

Фрейдіс Р.

здобувач вищої освіти на другому (магістерському) рівні
ОП «Управління фінансово-економічною діяльністю»

Горпинченко О.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри
економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

У сучасних умовах економічної нестабільності, воєнних дій, порушення логістичних ланцюгів та обмеженого доступу до ресурсів питання ефективного антикризового управління набуває особливої актуальності для всіх секторів економіки, зокрема й для сільськогосподарських підприємств. Аграрна сфера є однією з базових галузей національної економіки, що забезпечує продовольчу безпеку держави, стабільність соціально-економічного розвитку сільських територій і формує значну частку валютних надходжень. Саме тому стійкість і адаптивність аграрних підприємств до кризових явищ мають не лише господарське, а й стратегічне значення для країни загалом.

Антикризове управління у сучасних реаліях виступає не просто системою заходів, спрямованих на подолання тимчасових труднощів, а цілісною концепцією управління, що забезпечує підприємству здатність функціонувати, адаптуватися та розвиватися в умовах невизначеності. Особливої ваги це набуває в умовах воєнного стану, коли господарська діяльність стикається із факторами зовнішнього тиску — нестачею пального, пошкодженням транспортної інфраструктури, обмеженням експорту, ризиками втрати урожаю чи виробничих потужностей, а також непередбачуваними змінами у законодавстві.

Для сільськогосподарських підприємств антикризове управління є засобом виживання та водночас інструментом стратегічного оновлення. В умовах воєнних викликів важливо не лише зберегти виробничу діяльність, а й переосмислити підходи до планування, ресурсного забезпечення, кадрової політики та взаємодії з ринком. Кризові обставини спонукають підприємства до пошуку нових форм організації праці, застосування цифрових технологій, диверсифікації діяльності, розширення співпраці з міжнародними партнерами, а також впровадження інновацій у сфері агровиробництва.

Особливість аграрного сектору полягає в тому, що він значною мірою залежить від природно-кліматичних умов, сезонності, стану ґрунтів, вартості енергоресурсів та доступності фінансових ресурсів. Тому навіть за мирного часу сільськогосподарські підприємства постійно перебувають у зоні ризику. В умовах воєнного стану ці ризики набувають комплексного характеру, поєднуючи економічні, політичні, соціальні та екологічні чинники. Саме тому антикризове управління має охоплювати не лише фінансову чи виробничу площину, а й стратегічне бачення майбутнього підприємства, з урахуванням можливостей його трансформації та розвитку після завершення кризового періоду.

В умовах війни важливо не лише підтримувати виробничі процеси, а й зберегти людський потенціал, забезпечувати зайнятість у сільській місцевості, підтримувати місцеві громади та формувати соціально відповідальну модель поведінки підприємства. Це створює додаткову соціально-економічну цінність.

Література:

1. Важинський Ф. А. Сутність антикризового фінансового управління підприємством [Електронний ресурс] / Ф. А. Важинський, А. В. Колодійчук. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua>